

[Arbejdsministeren]

6 i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Efter denne bestemmelse må det ikke ved annoncering angives, at der til ansættelse eller erhvervsuddannelse søges eller foretrækkes personer af et bestemt køn.

Som det vil være tingets medlemmer bekendt, skal en arbejdsgiver efter den ligebehandlingslov, som et stort flertal i folketinget vedtog i foråret, behandle mænd og kvinder lige ved ansættelse. Det vil også fra behandlingen af forslaget i foråret være bekendt, at forbuddet mod kønsbestemt annoncering hænger nøje sammen med netop det faktum, at mænd og kvinder skal behandles lige ved ansættelse. Der vil ikke være nogen rimelig mening i at tillade stillingsannoncer, hvor der kun søges personer af det ene køn, når ansøgere af begge køn ifølge loven har lige adgang til stillingen.

Om titlen på det foreliggende lovforslag skal jeg ingen bemærkninger gøre – den falder vel mest tilbage på forslagsstillerne selv – men kun sige om m/k-mærket, at det jo ikke er nævnt i selve loven, men udspringer af et ønske fra Danske Dagblades Forening om i en periode, hvor loven blev kørt ind, at kunne benytte en sådan betegnelse ved tvivlsomme stillingsannoncer. Vi har fra arbejdsministeriets side tilkendegivet over for annoncører og over for dagblade, at det betragtede vi som værende i overensstemmelse med loven.

Jeg vil dog gerne sige en enkelt ting om dette særlige m/k-mærke, som altså ikke er en del af loven, nemlig at jeg mener, m/k-mærket vil forsvinde af sig selv, efterhånden som vi værner os til at bruge kønsneutrale stillingsbetegnelser. Der er intet ønske fra vores side om at opretholde m/k-mærket; der er tværtimod et ønske fra vor side om, at vi kan få kønsneutrale stillingsbetegnelser frem. Det er også mit indtryk fra diskussioner med erhvervslivets folk, at man har en interesse i den ændring, der nu sker i annonceringen, sådan at man klart gør opmærksom på, hvad det er for et stykke arbejde, man vil have udført, i stedet for hvilket køn man vil foretrække eller man har udset sig til at klare det pågældende arbejde.

Jeg kan også sige, at Danske Dagblades Forening over for mig har givet udtryk for, at man formentlig ved årsskiftet gerne på ny vil drøfte spørgsmålet om m/k-mærkningen med henblik på en begrænsning af mærkets

anvendelse, hvilket jeg selvsagt vil være meget positiv over for.

Jeg skal endelig sige, som jeg også gjorde opmærksom på, da vi drøftede spørgsmålet i foråret, at vi jo i årevis har kørt med kønsneutral annoncering inden for den offentlige sektor, uden at dette har givet anledning til vanskeligheder. Det er mit indtryk, at så snart vi har vænnet os til denne fornuftige foranstaltning, vil det også fungere gnidningsfrit inden for den private sektor.

På baggrund af disse bemærkninger kan regeringen ikke tilslutte sig det foreliggende forslag.

Inge Fischer Møller (S):

I forlængelse af arbejdsministerens bemærkninger vil jeg gerne understrege, at vi i socialdemokratiet ikke mener, der bør ændres i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Formuleringen m/k er som nævnt af arbejdsministeren jo ikke opfundet af hverken ligestillingsrådet eller arbejdsministeriet, den er resultatet af et udspil fra de danske dagblade. Formuleringen er, som det er nævnt, tænkt som en afhjælpning af de eventuelle overgangsvanskeligheder, man måtte kunne forestille sig der ville følge i kølvandet på loven. Formuleringen har altså ikke direkte sammenhæng med loven, og det tror jeg er klart for enhver.

Jeg har fulgt annoncørernes udformning meget nøje og set, at nogle blade nok har vejledt deres annoncører godt, men jeg har også nogle mistænkt for bevidst at være medvirkende til at få det hele til at komme til at se mere indviklet ud, end rimeligt er, og min egen personlige opfattelse er, at de nok på et eller andet tidspunkt vil blive trætte af det legeri. Skulle det endelig ske, at der ind imellem kommer et smil på læben, når det drejer sig om ligestilling, så gør det vel heller ikke noget, hvis det er medvirkende til at åbne øjnene hos nogle, som ikke er klar over, at der sker forskelsbehandling på arbejdsmarkedet af mænd og kvinder.

I bemærkningerne til det foreliggende lovforslag står der, at man mener, at vedtagelse af den nævnte § 6 er deklarerende for folkestyrets anseelse. Det mener jeg ikke. Jeg mener til gengæld, at det, at man kan fremsætte et forslag som det, vi behandler her, er de-